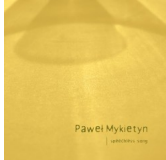

Paweł Mykietyn □ – Speechless Song (2008)

Wpisany przez bluesever

Piątek, 05 Październik 2018 14:25 -

Paweł Mykietyn □ – Speechless Song (2008)

1 3 For 13 14:34 Sonety Szekspira / Shakespeare's Sonnets 2 Let Me Not To The Marriage Of True Minds 01:38 3 Why Didst Thou Promise Such A Beateous Day 03:33 4 Usic To Hear, Why Hear'st Thou Music Sadly? 04:29 5 My Love Is A Fever, Longing Still 05:11 6 Whoever Hath Her Wish, Thou Hast Thy Will 02:44 7 Tir'd With All These, For Restful Death I Cry 04:19 8 Ładnienie / Becoming Fine 21:05 9 Sonata 13:28

Polska Orkiestra Radiowa (tracks: 1) Conductor – Jacek Rogala tracks: 1) Piano – Maciej Pizsek (tracks: 2-7) Soprano Vocals – Jacek Laszczkowski (tracks: 2-7) Baritone Vocals – Jerzy Artysz (tracks: 8) Harpsichord – Viola Łabanow (tracks: 8) Kwartet Dafô (tracks: 8) Conductor – Przemysław Fiugajski (tracks: 8) Cello – Andrzej Bauer (tracks: 9)

A “baroque nostalgia” unfolds in the piece 3 for 13. It is a three-part structure for 13 performers based on elements typical of baroque music as: ornamentation (part II), tonal cadences (part I), melodic sequences (II, III) or polyphony (II). So called pre-composition – in this case it is a hypothetical fugue – has been transformed into pointillistic (part I) or homophonic texture. Although the tonal harmony of the part I is defracted and baroque motorism swells into repetitive technique, the basic model of baroque style has been only smashed, not destroyed. Mykietyn does not devastate musical styles and idioms of the past music; he just places them in an alternative system.

Also his next important piece, Shakespeare’s Sonnets from 2000, is very close to this concept. Mykietyn in general is very appreciated as an author of theatrical music. After several years of theatrical experiences, his extended knowledge of narration techniques, the role of gesture and sense of timing in dramatic art have been put into good use in his autonomous music.

The piece Ładnienie of 2004 sets the poem by Marcin Świetlicki that is opposed to

Shakespeare's love sonnets. It represents a poetry of extremely private expression, of the experience of the contemporary world's absurdity and destruction. Formally it is very chary, coarse, rough, stripped of stylistic and poetic grandeur. Mykietyn has created here an unusual atmosphere of claustrophobia, with diluted narration of time, quasi nonsubstantial sound and very slow tempo. The text of the poem is articulated in a very special way, extravagantly, remaining for a long time on singular words, syllables, or even phonemes. Instrumental intermezzi between successive stanzas are also based on the special current of time, with microtonal sound quality and dissipated energy of syntax. Although the composer explained in an interview of 2007 that "the sound experiments are not a dominant factor to me, nor at the moment, neither in the past", Ładnienie undoubtedly belongs to his most aesthetically radical works. ---pwm.com.pl

Na pierwszym, monograficznym krążku Pawła Mykietyna znalazły się nagrania jego ważniejszych kompozycji, obejmujących latami powstania okres prawie całej twórczości artysty - od 1995 do 2006 roku. Uszeregowane chronologicznie od najwcześniej powstałego 3 for 13 do najnowszej Sonaty na wiolonczelę, wyznaczają ważne etapy w ewolucji indywidualnego stylu kompozytora, a także doskonale obrazują wyróżniające cechy jego muzyki.

Otwierając płytę, wspomniane 3 for 13 dla 13 wykonawców uznawane jest za pierwszą, mistrzowską kompozycję Mykietyna. Utwór zajął pierwszą lokatę w kategorii twórczości młodych kompozytorów na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w Paryżu w 1995 roku. Utrzymany został w stylistyce postmodernistycznej - podstawowy materiał tematyczny wywiedziony z czterogłosowej fugi w bachowskim stylu podany jest nam w szczególny sposób: od pojedynczych, "punktualistycznych" dźwięków poprzez struktury jazzujące aż do igrającego z barokowymi konwencjami finału. W podobnym stylu napisane zostały Sonety Szekspira na sopran męski i fortepian z 2000 roku. Jedną z najbardziej wyróżniających cech kompozycji są wyraźne nawiązania do dawnych technik i form (charakterystyczny efekt echa, czy kanon kołowy), a także aluzje do barokowej teorii afektów i symboli z dziedziny retoryki muzycznej. Kompozytor dopełnił wymowne, miłosne teksty sonetów, adresowane do tajemniczej Czarnej Damy oraz Willa, sugestywnymi figurami dźwiękowymi, podkreślającymi znaczenie poszczególnych słów lub też uwypuklających ich podtekst erotyczny, także w sposób humorystyczny.

Inną stylistykę i zarazem etap twórczości Mykietyna reprezentuje utwór Ładnienie na baryton, klawesyn w stroju mikrotonowym i kwartet smyczkowy do tekstu Marcina Świetlickiego, napisany w 2004 roku na zamówienie festiwalu "Warszawska Jesień". Kompozytor zastosował

Paweł Mykietyn – Speechless Song (2008)

Wpisany przez bluesever

Piątek, 05 Październik 2018 14:25 -

tu skalę ćwierćtonową, co - w połączeniu ze śpiewno-mówioną partią barytonu, z jej licznymi pojedynczo atakowanymi zgłoskami oraz instrumentami w stroju mikrotonowym - tworzy niezwykle oryginalną jakość brzmieniową. Podobnie pochodząca z 2006 roku, zamykająca płytę Sonata na wiolonczelę jest efektem eksperymentów Mykietyna z mikrotonowością. Utwór zachwyca delikatną, przejrzystą, misternie tkaną fakturą, budowaną powoli kolejnymi, wyizolowanymi dźwiękami wiolonczeli. ---Anna Iwanicka-Nijakowska, culture.pl

download (mp3 @320 kbs):

[yandex](#) [mediafire](#) [ulozto](#) [gett](#)

[back](#)